

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dictamina Seu Scita Variæ Doctrinæ, Politicæ, Moralis, Stoicæ, Christianæ, & Spiritualis

Nieremberg, Juan Eusebio

Paderbornæ, 1711

Decas I.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50306](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50306)

& vivendo periclitamur. Id unum solari nos potest, neminem coepisse vivere, qui non caeperit simul mori; atque ita vivere & pati eodem momento inchoare, eodem desinere.

99. Virtuti tanta est accessio ab eo, qui patitur malum, à quo illa abhorret, quàm ab illo, qui gaudet de bono, quod illa prosequitur. Miserum te! si anima in corpore, alio quàm salis munere non fungitur, id est, conservandi, non gubernandi.

100. Virtus quidem est accidens hominis, sed quæ substantiam conservat. Condidit Deus creaturas omnes, ut serviant homini, hominem verò, ut cum omnibus illis serviat Deo. Virtus sola est, quæ te hoc honore dignum efficit; & tu per illam eundem tribue Creatori.

Dictamina Stoica.

DECAS I.

I.

Quemadmodum non quod possidemus, sed quod in votis est, delectat ita non quod deest, affligit, sed quod concupisci-

cupiscimus. Æquè beatus erit, qui nihil lo
cupit, quàm qui habuerit omnia. Carere m
cupiditate thesaurus est omni Regno lo- vi
cupletior. Quanta non Regibus defunt! at m
qui nihil cupit, abundat. de

2. Gaudium non est donum fortunæ, te
sed supellex cordis domestica: non quia no
illud foris non nascitur, sed quòd animus se
lætitiæ patria sit, & pater. Latens est gau- su
dii artificium, lare mentis conficitur. Re- cu
bus, quas appetimus, non inest voluptas,
nec quas horremus, dolor: animus u- na
trumque facit, complex utriusque. Sæpe ast
enim quod uni placuerit, fugiet alter, & qu
quod abominatur iste, ambit ille. Affe- qu
ctuum differentiam res ipsæ nõ gignunt, qu
sed voluntas: quæ quia libera est, potest, riò
quibus velit, gaudere, & quâ facile libet, qu
induere cuncta. Rebus manentibus varia- ris
tur affectus. Illæ insipidæ sunt, donec vo- m
luntas saliat: ad ejus condimentum aut ris
dulcescunt, aut amarescunt; prout ob-
sonaverit, sapient. tas

3. Quid oberramus per avia inquiren- re.
do felicitatem, ubi non est? Per plura tar
progressi majus intervallum facimus, & ni
longius

nihil longiùs distamus à fine. Quò plùs vide-
 carere mur accedere, recedimus. Pergimus per
 no lo- viam cupiditatum, ut pertingamus ad ter-
 ant! at- minum non concupiscendi. Contrahe
 tunæ, desideria tua, & iter abbreviâsti. Qui an-
 a quia telucanis votis non præcipitat exitum,
 nimus non incurret in avia; imò non itinerando
 t gau- se reperiet in termino. Si nihil cupere
 r. Re- summa felicitas est, cur cupimus, ut non
 cupiamus, cùm liberum sit concupiscere?

4. Calamitosus est, qui timet: infortu-
 nus u- natus, qui sperat. Ultramque fortunæ
 Sæpe astutiam intercipit, qui neque sperat, ne-
 er, & que timet. Omnis doloris cardo est, vel
 Affe- quia habemus, quod non volumus, vel
 gnunt, quia volumus, quod non habemus. Cla-
 potest, riùs dicam: deest, quod cupimus, adest,
 e libet, quod odimus. Hæc sunt elementa dolo-
 varia- ris. Verùm tolle affectum in res pronissi-
 ec vo- mum, & te ab omni fortunæ casu exem-
 m aut- ris.

5. Quàm libera est ad agendum volun-
 ut ob- tas, tam quoque arbitrii tui est non dole-
 uiren- re. Remedium omnis calamitatis est mu-
 plura- tare voluntatem, rebùsque, prout eve-
 us, & niunt, accommodare. Hac ratione emol-

lies, quidquid ſenſum excitare poteſt. Deſi v
lor verecundus eſt, non ſponte ſe ingerit tua
venit duntaxat advocatus. no

6. Ars magna eſt, noſſe quid velis, & nun
quid velle debeas: indè omnis animi tranſbor
quillitas, indè gaudium, & beatitudinaria
Deſine velle, & major eris mundo univerſur
ſo. Ut caſibus fortunæ ſuperior ſis, ſis primor
major te ipſo: de te ſupereſt, ut emineat illa
rebus, ut ſis lætus, felix. Non omnes iniqui
tilatio corporis felicitate exiit; ſunt, qui 8
amputatâ dextrâ, ſciſſâ tibiâ, ſectò armotum
effoſſo lumine gaudere poterant, & reſpoſ
nere quietem ſui. Impertinens eſt gaudium vol
quod pertinet ad caſum. Quidquid exci
dere poteſt, non venit in cenſum bonoſur
rum. Satis eſt, animus conſtet ſibi, etiam Si v
in lacerato corpore. Si tibi ſufficis, omni pri
bus abundas: idoneo votorum uſu ditiffiſſi tot
mus eſ. qui

7. Non ames abſque delectu, ſed adven
te in quid colloces affectum tuum. Perſis r
clitaris enim decipi, & tunc domi tuæ domin
lor erit, & pœnitudo. Si cupieris, quod cup
lieni eſt arbitrii, ſubis diſcrimen non ob 9
tinendi, volo dicere, temet affligendi: viſ
ſi vel

st. Dosi velis solùm, quod habes, quod in manu
 ngerit tua est, securissimè gaudebis. Igitur id
 nolis, quod pollens non sis efficere; id u-
 elis, unum velis, quod cùm velis, possis, id est,
 ni tran bonus esse, bene operari. Hanc poten-
 titudo iam vis nulla infregerit. Æquè felix vide-
 ni ventur, qui potest, quæcunque vult: ac qui
 is prim non vult, nisi quæcunque potest. Beata
 mine illa voluntas, quæ habet, quidquid vult:
 tes mu quia non vult, nisi quod potest habere.

nt, qu 8. Gaudium est quoddam complemen-
 o armotum desiderii, rei que desideratæ, cùm
 & re possessionis jure fungitur amor. Igitur
 gaudio voluntatem sic instrue, ut cùm nequeas
 d exc habere, quantum potes desiderare, illud
 a bono duntaxat desideres, quod potis es habere.
 , etiam Si voluntatem facultati exæqua veris, tum
 , omni primùm beatus eris. Si hæc dissenserint,
 diti toties miser eris, quoties concupieris ali-
 quid. Voluntas parùm potentis exæqua-
 ad ver tur optatis, si parùm optet: sicut & optan-
 Per tis multa, quia potest multa. Non est e-
 tuæ do nim felicitas in nimis, sed in possessione
 quod cupiti, in exæquatione voti.

non ob 9. Si guttâ potes sitim extinguere, cur
 endi: vis ex flu vii alveo aut Oceano eam irrita-
 si vel

re? Si ex abſtinentia ſaturâris, cur ex in-
gluſie mavis eſurire? Æquè inſanis,
cùm poſſit animus modico impleri, vota
extendis ad plurima, ſemper famelicus,
nunquam ſatiandus; Cupiditas ſphæram
ſuam in immenſum diffundit; at minùs
eſt ſapientis habere multùm, quàm nihil
deſiderare. Nolendo enim impletur vo-
luntas, & abſtinentia deſideriorum ſatu-
rat voluntatem. Age nunc! quid ex duo-
bus eligendum ſtatues? ex inopia ſacietate
tem, an ex copia eſuriem, indigentiam
dolorem?

10. Multùm ſe promovit, qui ſpem o-
mnem ac timorem exiit. Attigit enim
quietem animi, quò nullus eum fortuna
favor extuliſſet. Poſteſt quis ſui ipſius eſſe
benefactor maximus: nihil volendo, plùs
ſibi largitur, quàm alii dando orbem uni-
verſum. Non pauci mundi opes contem-
pſerunt; at nemo non zelat ſuper ama-
riſſima quiete nihil cupientis.

DECAS II.

11. Si ſtatuiſti, quæ te impetunt, ſuffer-
re, immenſo te moleſtiarum onere libe-
raſti. Expediſti enim te ab impatientia
quæ